

DVIŽODŽIŲ LOTYNIŠKŲ, LIETUVIŠKŲ IR ANGLIŠKŲ ANATOMIJOS TERMINŲ GRE TINIMAS

Nijolė Litevkienė, Regina Lauruškienė

Šiaulių kolegija

Aušros al. 40, Šiauliai, Lietuva

El. p. siauliukolegija@hotmail.com

Anotacija

Remiantis surinkta medžiaga, straipsnyje apžvelgiami dvižodžių lotyniškų, lietuviškų ir angliškų anatomijos terminų skirties aspektai. Nors vienažodžiai terminai neretai laikomi geresniais ir patogesniais vartoti, tačiau mokslo, technikos ir kitose specialiose žmogaus veiklos srityse, įvardinant sudėtingesnes sąvokas, dažniausiai verčiamasi sudėtiniais terminais, kurie ir yra didžioji daugelio sričių terminų dalis. Daugiausia medicinos terminijoje yra sudėtinių terminų. Dvižodžiai sudėtiniai terminai – viena nedidelė mokslinėje kalboje vartojamų žodžių junginių grupė.

Raktiniai žodžiai: medicinos terminija, sudėtiniai terminai, anatomijos terminai.

Įvadas

Mokslo terminija – tai daiktų ir reiškinių pavadinimų sistema, padedanti mokslininkams susikalbėti. Terminas¹, kuriuo pavadinamas daiktas, ar reiškinys, turi būti vienareikšmis, tikslus ir aiškus. Nuo seno tokiems pavadinimams buvo vartojamos lotynų ir senoji graikų kalbos. Jos beveik nekinta, tačiau turi pakankamas žodžių darybos atsargas (Česnys, 2001, p. 16-17). Dėl pastovumo ir tikslumo lotynų kalba šimtmečius buvo tarptautine mokslo kalba. Lotynų kalba suteikia koherentinę matricą kalbų studijoms ir pagrindą kiekvienam pažinimui.

Hipokrato raštai, parašyti V a. ir VI a. prieš Kristų, yra seniausi rašytiniai medicinos šaltiniai, apimantys visus to meto medicinos aspektus. Juose gausu medicinos terminų. Tai buvo medicinos kalbos graikiškosios eros pradžia, kuri tęsėsi net ir po romėnų užkariavimo (Wulf, 2004, p. 187).

Viduramžiais dar viena kalba tapo svarbi medicinai: nemažai klasikinės graikų kalbos tekstų buvo išversta į arabų kalbą. Arabai mokslininkai taip pat prisidėjo prie medicinos literatūros gausinimo ir medicinos terminų, kurie įsišaknijo Vakarų medicinoje (pvz., *nucha*), darybos. Tačiau Renesanso laikais, kai graikų kalbą mokėjo vis mažiau ir mažiau žmonių, graikiški ir arabiški medicinos veikalai buvo išversti į lotynų kalbą. Prasidėjo lotyniškoji medicinos kalbos era (Wulff, H. R., 2004, p. 187). Paskesniais amžiais beveik visi svarbūs medicinos veikalai buvo išleisti lotynų kalba. Didžiulės įtakos medicinos terminijai toliau plėtotis ir tobulėti turėjo mokslinės anatomijos kūrėjas A. Vezalijaus (Andreas Vesalius; 1514-1564), mokslininkų V. Harvėjaus (William Harvey, 1578-1657), L. Rolando (Luigi Rolando, 1773-1831) veikalai. V. Harvėjaus knyga „Exercitatio anatomica de motu cordis et sanguinis in animalibus“ („Anatominiai tyrimai apie gyvulių širdies ir kraujo judėjimą“) tapo epochiniu įvykiu medicinai. Belgų anatomo A. Vezalijaus, nomenklatūros reformatoriaus, idėjos turėjo įtakos daugeliui šalių terminologijos formavimuisi. Veikale „Epitome“ (1543) pirmą kartą pateikta gimininės klasifikacijos principų samprata. Šis anatomas vartojo sudėtingas sofistines lotynų kalbos idiomias. Didžiama jo sudarytų anatomijos terminų neprigijo. A. Vezalijaus mokytojas belgų anatomas J. Sylvius (Jacques Dubois; 1478-1555) ir vokiečių anatomas A. Guenteris (Guenter von Andernach, Johann-Giunterius Andernacus; 1487-1574) ieškojo išeišties iš chaotiškos padėties, atsiradusios dėl beribės sinoniminių terminų pasiūlos. Jie sudarė naujus kraujagyslių pavadinimus. Šių anatomų sudaryta terminija tapo būsimos anatomijos terminologijos pagrindu. Nuo 16 a. anatomijos terminija buvo papildyta naujais terminais, kurie turėjo aibę sinonimų. Tuo metu buvo sudaryta apie 40000 terminų, kurių kiekvienas turėjo dešimt ar daugiau skirtingų pavadinimų.

Vėliau sekė nacionalinės medicinos kalbos era: medicinos anglų kalba, medicinos prancūzų kalba, medicinos vokiečių kalba, medicinos italų kalba, medicinos lietuvių kalba ir kitos. Nacionalinės medicinos kalbos turėjo daug bendrų dalykų, kadangi didžioji medicinos terminų dalis buvo kilusi iš lotynų kalbos. Tačiau jos turėjo sisteminių skirtumų. Germanų kalbose anatomijos terminai ir ligų pavadinimai pasiskolinti iš lotynų kalbos su tomis pačiomis

¹Terminas – žodis ar žodžių junginys, įvardijantis specialią mokslo, technikos, meno ar kitos visuomeninės gyvenimo srities sąvoką (Kvašytė 2005: 65).

lotyniškomi galūnėmis, pvz., *nervus musculocutaneus* ir *ulcus ventriculi*. Romanų kalbose šie terminai yra asimiliuoti, atsižvelgiant į kiekvienos kalbos ypatumus, pvz., *le nerf musculo-cutané* ir *ulcère gastrique* prancūzų kalboje, *il nervo musculocutaneo* ir *ulcera gastrica* italų kalboje (Wulff, 2004, p.187).

G. Česnys teigia, kad lietuviško anatomijos vardo ištakomis reikia laikyti Konstantino Sirvydo (1579–1631) trikalbį (lenkų-lotynų-lietuvių) žodyną, kurio pirmasis leidimas išėjo apie 1620 m., fotografuotinis – 1997 m., o labiausiai paplitęs trečiasis *Dictionarium trium linguarum* – 1642 m. Pasak G. Česnio, nedvejotinas profesionaliojo anatomijos vardo, kaip pavadinimų sistemos, pradininkas buvo Jonas Basanavičius (1851-1927). Lietuvių literatūros ir tautosakos instituto rankraštyne yra išlikusi jo ranka rašyta *Anatomijos ir medicinos vardyno medžiaga*, kurioje yra apie 270 anatomijos pavadinimų rusų, lotynų ir lietuvių kalbomis ir kai kurie atitikmenys vokiečių ir lenkų kalbomis.

Anglų kalbai lotynų kalba turėjo gana didelės įtakos. Anglų kalba, skirtingai nuo prancūzų kalbos, turi daug skolintų žodžių iš kitų kalbų. Apie pusę žodžių dabartinėje anglų kalboje yra kilę iš lotynų kalbos. Anglų kalboje yra gana daug žodžių, kurie visiškai nepakito nei semantiškai, nei ortografiškai, pvz.:

<i>acne</i>	<i>core</i>	<i>mania</i>	<i>nucleus</i>	<i>plexor</i>	<i>senior</i>
<i>alcohol</i>	<i>extractor</i>	<i>matrix</i>	<i>operator</i>	<i>plus</i>	<i>sepsis</i>
<i>angina</i>	<i>fascia</i>	<i>meniscus</i>	<i>pallor</i>	<i>reflector</i>	<i>species</i>
<i>anterior</i>	<i>fetus</i>	<i>minimum</i>	<i>papilla</i>	<i>refrigerator</i>	<i>status</i>
<i>apparatus</i>	<i>isolator</i>	<i>minus</i>	<i>par</i>	<i>rigor</i>	<i>superior</i>
<i>area</i>	<i>labor</i>	<i>murmur</i>	<i>percolator</i>	<i>rumor</i>	<i>terror</i>
<i>cancer</i>	<i>lacuna</i>	<i>nidus</i>	<i>plexus</i>	<i>saliva</i>	<i>torus</i>

Iki 80 proc. visų žodžių romanų t. y. prancūzų, italų, ispanų, rumunų ir portugalų, kalbose yra kilę iš lotynų kalbos. Džordžijos universiteto klasikinių kalbų profesorius Richardas A. LaFleuris (Richard A. LaFleur) teigia, jog įvairios studijos įrodė reikšmingą sąsają tarp lotynų kalbos ir kitų kalbų.

Straipsnio tikslas: aptarti kai kurių sudėtinių lotyniškų, lietuviškų ir angliškų anatomijos terminų skirties aspektus.

Tiriamoji medžiaga ir metodai. Straipsnyje aprašomuju ir gretinamuoju metodais analizuojama viena iš medicinos mokslo sričių terminijų – anatomijos terminija. Aprašomuju analitiniu būdu atlikta kiekybinė (apskritai lietuviškų, lotyniškų ir angliškų sudėtinių anatomijos terminų dėmenų) ir kokybinė (konkrečių konfigūracijų) analizė. Medžiaga darbui rinkta iš T. Vestono „Anatomijos atlaso“ parengto ir išleisto Londone 1995 m., o J. Tutkuvienės papildyto vertimo į lietuvių kalbą, kuris buvo parengtas 1997 m., V. Astrausko ir kt. „Medicinos terminų žodyno“ (1980), S. Pavilionio „Žmogaus anatomijos“ (1984), Tortora J. G., Grabowski R. S. „Principles of Anatomy and Physiology“ ir kitų šaltinių, kurių tikslus sąrašas pateikiamas straipsnio pabaigoje.

Dvižodžių lotyniškų anatomijos terminų ir jų lietuviškų, angliškų atitikmenų trumpa analizė

Anatomijos vardyne Nomina Anatomica ašiniai žmogaus kūno dalių pavadinimai yra vienažodžiai. Visi vienažodžiai lotyniški, lietuviški, angliški anatomijos terminai yra daiktavardžiai. Vienažodžiai anatomijos terminai sudaro tik nedidelę anatomijos terminų dalį. Jais įvardijamos pagrindinių žmogaus kūno dalių bei organų sąvokos. Pvz.: *caput* – galva MTŽ89, angl. head TMP 67; *collum* – kaklas ŽA 217, angl. neck AHA 132; *cor* – širdis ŽA257, angl. heart AHA214; *hepar* – kepenys Vest.112, angl. liver PAPH790, *hepar* AHA20; *lien* – blužnis MTŽ303, ŽA314, angl. spleen ODN260 *oculus* – akis Vest.50, MTŽ385, ŽA549, angl. eye ODN161; *pes* – pėda MTŽ430, ŽA159, angl. foot ODN350; *pulmones* – plaučiai Vest.82, angl. lungs PAPH731.

Didžioji dalis šių anatomijos terminų – paprasti šakniniai lotyniški ar graikiški, lietuviški, angliški žodžiai. Iš pateiktų lotyniškų, lietuviškų ir angliškų vienažodžių terminų matyti, kad didžiama jų yra trumpi: vienskiemeniai ar dviskiemeniai. Terminų analizė rodo, kad nedažni pavyzdžiai, kai vienažodžiai terminai yra triskiemeniai, keturskiemeniai. Pvz.: *vertebrae* – slanksteliai Vest.15, angl. vertebrae PaPh183; *cerebellum* – smegenėlės Vest.47, angl. cerebellum PAPH405; *diaphragma* – perdanga Vest.83, angl. diaphragm PAPH296; *ovarium* – kiaušidė Vest.137, angl. ovary PAPH938; *umbilicus* – virkštelė Vest.143, angl. umbilicus (navel) PAPH977; *canaliculus* – kanalėlis MTŽ87, angl. canaliculi PAPH149.

Daugiausia medicinos terminijoje yra sudėtinių terminų. Anot A. M. Rassinoux, sudėtiniai terminai yra produktyviausi. V. Danilenkos manymu, tik žodžių junginiai gali turėti tikslią mokslinę išraišką, nes, kuo daugiau žodžių sudaro terminą, tuo tiksliau jis gali būti

išreikštas (Danilenko 1986: 12). Šiame straipsnyje aptariami lotyniški, lietuviški ir angliški sudėtiniai anatomijos terminai. Jie dažniausiai yra sudaryti iš dviejų ar trijų žodžių. Labai retai pasitaiko daugiažodžių (keturžodžių-aštuoniažodžių) sudėtinių terminų. Didžiausią grupę sudaro lotyniški, lietuviški ir angliški dvižodžiai terminai (1447 dvižodžiai terminai iš 5030 sudėtinių terminų).

Pagal įprastą žodžių tvarką pažyminys lotynų kalboje eina po pažymimojo žodžio (Jones, Sidwell 2002, 600). Lotynų kalboje žodžių tvarka nėra labai griežta, tačiau dažniau veiksnyis eina sakinio pradžioje, tarinys – pabaigoje, o pažyminys – po pažymimojo žodžio (Dumčius ir kt., 1999, p. 40). Todėl galima būtų sakyti, kad lotynų kalbos medicinos terminijoje yra atvirščia žodžių tvarka nei lietuvių ir anglų kalbose.

Paprastai lietuviškų dvižodžių terminų dėmenys pateikiami tam tikra tvarka, pažyminys + pažymimasis žodis, lotyniškų – pažymimasis žodis + pažyminys, angliškų – pažyminys + pažymimasis žodis. Dažnesni yra dvižodžiai lotyniški, lietuviški, angliški anatomijos terminai tokios gramatinės konfigūracijos²: $S^3_N + A_N \leftrightarrow A_N + S_N \leftrightarrow A_N + S_N$ (daugiau nei 77 procentai iš visų dvižodžių terminų), pvz., *facies articularis* – sąnarinis paviršius MK 18, angl. (id.) *facies articularis, articular surface* TMP 165; *sinus maxillaris* – žandinis antis MTŽ 501, angl. *maxillary sinus* PAPH 180; *regio glutea* – sėdmeninė sritis MTŽ 478, angl. *gluteal region* TMP 405; *processus xiphoideus* – kardinė atauga MTŽ 456, angl. *xiphoid or ensiform process, xiphoid or ensiform cartilage* TMP 420; *costae verae* – tikrieji šonkauliai Vest. 26, angl. *true ribs* CMD 576; *costae spuriae* – netikrieji šonkauliai Vest. 26, angl. *false ribs* CMD 576; *globus pallidus* – blyškusis kamuolys MT Ž227, angl. *pale globe* TMP 193; *palatum durum* – kietasis gomurys Vest.107, angl. *hard palate* CMD 479; *palatum molle* – minkštasis gomurys Vest.107, angl. *soft palate* CMD 479; *spatium retropharyngeum* – užryklinis tarpas ŽA 504, angl. *retropharyngeal space* TMP 493; *glandula sublingualis* – paliežuvinė liauka Vest.104, angl. *sublingual gland* PAPH773; *linea parasternalis* – priekrūtinkaulinė linija MTŽ 311, angl. *parasternal line* TMP 280; *ductus semicirculares* – pusratiniai latakai MTŽ 156, angl. *semicircular canals* TMP 134; *foramen intervertebrale* – tarpslankstelinė anga ŽA 62, angl. *intervertebral foramen* PAPH 191; *galea aponeurotica* – sausplėvinis šalmas Vest. 34, MTŽ 216, angl. *epicranial aponeurosis* TMP 183, AHA 33, 120, 121, 122, PAPH 276.

Lietuviškų ir angliškų anatomijos terminų rūšinis pažyminys paprastai eina prieš pažymimajį žodį. Lotynų kalbos sudėtiniam terminams būdinga inversinė⁴ sudėtinių terminų dėmenų tvarka (lot. *inversio-apvertimas, perstatymas, sukeitimas vietomis; nversio verborum* – (įprastinės) žodžių tvarkos pakeitimas) (Jones, Sidwell, 2002, p. 600).

Išanalizavus įvairiuose šaltiniuose rastus terminus, galima teigti, jog lotyniškoje ir angliškoje anatomijos terminijoje yra nemažai dvižodžių terminų, kurių šalutinis dėmuo yra aukštesniojo ar aukščiausiojo laipsnio būdvardis (supletyvinis). Šio tipo sudėtinių terminų pasitaiko artrologijos ir splanchnologijos sistematikoje. Neaiškumo atsiranda tada, kai gretinami lotyniški, lietuviški, angliški šios konfigūracijos terminai:

daiktavardžio vardininkas (pažymimasis žodis) + aukštesniojo laipsnio būdvardžio vardininkas (pažyminys) ↔ įvardžiutinio būdvardžio vardininkas (pažyminys) + daiktavardžio vardininkas (pažymimasis žodis) aukštesniojo laipsnio būdvardžio vardininkas (pažyminys) + daiktavardžio vardininkas (pažymimasis žodis):

$$S_N + A_{NC} \leftrightarrow A_{Ni} + S_N \leftrightarrow A_{NC} + S_N$$

pvz., *pelvis major* – didysis dubuo MTŽ 423, ŽA 152/angl. *greater pelvis* 207 PAPH; *pelvis minor* – mažasis dubuo MTŽ 423/lesser pelvis 207 PAPH; ŽA 152; *omentum majus* – didžioji taukinė MTŽ 390, angl. *greater omentum* PAPH 769; *omentum minus* – mažoji taukinė MTŽ 390, angl. *lesser omentum* PAPH769; *trochanter major* – didysis gūbrys MTŽ556, ŽA155, angl. *greater trochanter* PAPH208; *trochanter minor* – mažasis gūbrys MTŽ556, ŽA156, angl. *lesser trochanter* PAPH208.

Lietuviškuose dvižodžiuose terminuose randame įvardžiutinį būdvardį, lotyniškuose ir angliškuose terminuose jų atitikmenys yra aukštesniojo laipsnio būdvardžiai. Išanalizavus pavyzdžius, matyti, kad aukštesniojo laipsnio būdvardžiai lotyniškuose ir angliškuose sudėtinuose terminuose vartojami, norint išskirti pažymimajį žodį, nes aukštesnysis būdvardžio laipsnis „reiškia žymų ar pakankamai didelį kokybės mastą“ (The Comparative denotes a considerable or excessive degree of a quality) (Allen, Greenough 2002: 291).

² Pagal K. Gaivenį, S. Keinį, sąvoka konfigūracija reiškia sintaksinį modelį (Gaivenis, Keinys, 1990, p. 107).

³ S – daiktavardis; A – būdvardis; N – vardininkas; c – aukštesnysis laipsnis; s – aukščiausias laipsnis, i – įvardžiutinis

⁴ Kalbotyros terminų žodyne ši sąvoka suvokiama kaip atvirkštinė žodžių tvarka (plačiau žr. Gavenis, Keinys, 1990, p. 30).

Pr. Skardžiaus teigimu „inv. būdvardžiais reiškiamo nuolatinės, būdingąsias ypatybes ir tuo būdu išskiriame jomis pažymėtus daiktus bei gyvius. Dėl to juos būtų galima pavadinti išskirtiniais būdvardžiais. Apskritai, įvardžiutiniai būdvardžiai yra vartojami tada, kada reikia ką nors nuolatine, ryškia ypatybe išskirti, aiškiau pažymėti, nurodyti (Skardžius, 1935, p. 131-132).

Vadinasi, ir lietuviškų sudėtinių terminų šalutiniais dėmenimis, kuriais eina įvardžiutiniai būdvardžiai, ir lotyniškų, angliškų sudėtinių terminų šalutiniais dėmenimis, kuriais eina laipsniuojami būdvardžiai, išskiriamas organas ar jo dalis pagal kokybines ypatybes. Tad, galima teigti, kad tokiu atveju nesutampa kategorinės žodžių reikšmės.

Manoma, kad tokių lotyniškų, lietuviškų ir angliškų dvižodžių terminų skirtumas nėra atsitiktinis. Suskaičiavus visus dvižodžius derinamojo pažyminio terminus, kurių lietuviškų terminų šalutiniai dėmenys yra įvardžiutiniai būdvardžiai, o lotyniškų ir angliškų dvižodžių terminų šalutiniai dėmenys yra aukštesniojo laipsnio būdvardžiai, randame 16 terminų. Būtų įdomu atlikti tyrimus, kiek šie reiškiniai tipiški ir kitų sričių medicinos terminijai Matyt, būtų galima kelti hipotezę, kad tokia padėtis yra būdinga ir kitoms medicinos sričių terminijoms. Tik, matyt, kiekybinis santykis būtų kitoks.

Išvados

1. Lotyniški, lietuviški, angliški dvižodžiai ir trižodžiai anatomijos terminai vartojami pakankamai dažnai.

2. Daugiausia yra lotyniškų, lietuviškų, angliškų dvižodžių anatomijos terminų. Jie sudaro daugiau nei trečdalį visų tirtų lotyniškų, lietuviškų, angliškų sudėtinių terminų.

3. Surinktos medžiagos analizė parodė, kad lietuviškuose ir angliškuose dvižodžiuose terminuose dėmenys turi tą pačią tvarką, lotyniškuose – inversinę.

4. Lotyniškų, lietuviškų ir angliškų dvižodžių terminų, kurių dėmenimis eina aukštesniojo ir aukščiausiojo laipsnio būdvardžiai, nėra gausu. Lietuviškuose dvižodžiuose terminuose randame įvardžiutinį būdvardį, lotyniškuose ir angliškuose terminuose jų atitikmenys yra aukštesniojo laipsnio būdvardžiai.

Literatūra

1. Allen and Greenough's (2002). *New Latin grammar*. Focus publishing R. Pullins company. Newburyport MA.

2. Bujalkova M. (1991). *Eponyms in medical terminology*//*Bratisl Lek Listy*. Nr.100 (5), p. 271-272.

3. Česnys G. (2001). *Jonas Basanavičius prie lietuviškojo medicinos vardyno ištakų. Mokslas ir gyvenimas* 11, p. 16.-17.

4. Česnys G. (2002). *Lietuviškojo anatomijos vardyno istorijos metmenys*. Terminologija, Nr.9, p. 55-65.

5. Danilenko – Даниленко В. П. (1986). *Актуальные направления лингвистического исследования русской терминологии*//*Современные проблемы русской терминологии*. 1, с. 5-23.

6. Dumčius J. Ir kt. (1999). *Elementa Latina*. Vilnius: Jandrija.

7. Gaivenis K., Keinys S. (1990). *Kalbotyros terminų žodynas*. Kaunas: Šviesa.

8. Gaivenis K. (1975). *Dvižodžiai sudėtiniai terminai dabartinėje lietuvių kalboje. Lietuvių terminologija*. Lietuvių kalbotyros klausimai, T. 16, p. 57-89.

9. Gaivenis K. (1977). *Keletas terminologijos dalykų*. Kalbos kultūra, Nr. 32, p. 38-41.

10. Gaivenis K. (1982). *Terminų kūrimas ir vartoseną*. Mūsų kalba, Nr. 4 (104), p.10-15.

11. Jones Peter V., Sidwell Keith C. (2002) *Lotynų kalba*. Cambridge University Press.

12. Kaulakienė A. (2000). *Lietuviškosios terminijos šaltinių kaitos tendencijos*. Starptautiskais baltistu kongress „Baltu valodas laikmetu griežos“ / Referātu tēzes. Riga. p. 134-135.

13. Wulff H. R. (2004). *Journal of the Royal Society of Medicine*, volume 97,

14. Kvašytė R. (2005). *Mokomasios terminologijos žodynelis*. Šiauliai: ŠU I-kla.

15. Losee R. M., Haas S. W. Sublanguage terms – dictionaries usage and autonomic classification//*Journal of the American Society for Information Science*, 1995, Nr. 46 (7), p. 519-529.

16. Masse J. N. *Petit atlas complet D'anatomie descriptive, du corps humain*. Destine a completer tous les Traite's d'Anatomie discriptive. Paris: Quatrieme edition. 1852.

17. Randall P. *The Language that Rose from the Dead*//*The Classical Teacher*, 1990, summer, p. 3-6.

18. Rassinoux A. M., Rush P. Semantic Handling of Medical Compound Words through Sound Analysis and Generation Processes//PubMed, 2000, p. 675-9.

19. Skardžius Pr. (1935). *Invardžiuotinių būdvardžių vartojimas*. Gimtoji kalba, sąs. 4, p. 131-132.

COMPARISON OF TWO-WORD LATIN, LITHUANIAN, ENGLISH ANATOMICAL TERMS

Scientific terminology is the system of names of things and phenomena which help scientists to talk among themselves. Medical terminology is the science about words related to human body systems, anatomy structures, processes and procedures. Because of accuracy and constancy the Latin language has been international scientific language for hundreds of years. Due to long-lasting closeness of international scientific links between countries, the medical science of any country have formed specific medical terms. Structural names of body parts and organs must be Latin, but every country has a right to form native language equivalents to the Latin ones. The first Lithuanian folk names are found in K. Sirvydas work "Dictionarum trium linguarum" (Three-language Dictionary published about 1620). J. Basanavicius collected and published about 270 medical terms in the Russian and Lithuanian languages and selected their Latin equivalents. He was an initiator of the Lithuanian medical terminology.

Latin greatly influenced the English language which belongs to the Indoeuropean parent language. Differently from the French language, English has a lot of loan words. Approximately a half of words of Standard English are of Latin origin.

Though one-word terms are often considered to be better and more comfortable for usage, but in scientific, technical and other specific areas, in order to name more complicated concepts, compound terms are used, which make up a major part of terms in most areas. The medical terminology is mainly comprised of compound terms. The group of two-word compound terms is only a small group of word combinations used in scientific language.

Key words: medical terminology, compound terms, anatomical terms.

Įteikta: 2010 m. balandžio 19 d.

Priimta publikuoti: 2010 m. gegužės 14 d.